

Tranh Kim Tien - Chỗ khi bỗn thết sô mong muôn ai đó đón hồn phúc, thwm chí hồn phúc đó không phai dành cho bỗn, bỗn mãi hiếu rồng bỗn đã yêu ngay i đó thết sô mỉm trôi...

Và tôi đang nghĩ vđ chúng, nhng đia trr ko có ngày mai ...

Sau khi ba mít, cuộc đii tôi ghi sang mít trang khác, bcc chân tôi tién đn mít nii xa l, mít con điiing mà tôi không và chia bao gi nghĩ đn...

Và mít l n nia, điu kì diu l i đn, nó tò lén cuoc sng cia tôi là nhng cm giác kí l dñn vô chng...

Tôi chia hñ nghĩ rong tôi - mít con bé nghch ngm, nhí nhnh, ch biit la cà, đùa gi n gi l i tr thành mít điu gđó. Hình tñng ngii con gái xu ng điiing th hi n lòng yêu ncc, tht lòng là có choáng ngp trong ánh hào quang, pha vào đó là chút gđó áp l c, chút nng n, và mít chút s hñi...

V i tà áo dài, cùng nhng "bcc chân Việt", tôi xu ng điiing v i trái tim chân thành ch vì 1 điu "T QU C tôi yêu "... thết cm đng, cũng muôn phn t hào khi th y điiic hình nh cia

chính mình sao lối đi p đón vây. Cái đi p ko phai vì mình đi p, cái đi p mà tôi khó có thể di chuyển thành lối, nó ko giống nhau tóm nhau tôi vẫn thường hay đi chung cho t cùng bạn bè...

Có người nói, có lối tôi chung vì ham vui, thích “khoe đi p” nên tôi xuống đường... Tôi buồn... rứt buồn. Nhưng ko sao, tôi ko quan tâm, tôi biết trái tim mình đang đi p theo nhau nào, tôi hiểu vì c tôi đang làm có ý nghĩa ra sao, tôi chung cõi biết vây thôi, nghĩ đến điều đó thôi. Nếu đã ý, nếu nghĩ đến lối người khác nhau quá có lối tôi sẽ ko chung điều gì mệt.

“Quan trọng không phải là những thứ bạn mang theo bên mình, mà là những gì bạn đã đóng góp.

Quan trọng không phải là những thứ bạn nhau điều gì mà là những gì bạn đã cho đi.”

Rồi có người nói tôi là phồn dung, bắt mẫn chính quyến nê mì “gây rối trật tự công cộng”, đêm nám cõi nghĩ vui điều này mà tôi тоже tự mỉm cười, chung bao giờ nghĩ mình điều gì gần cái mác ấy vào ngõi đâu. Ba mươi rồi, tôi còn cõi mệt già đình đang chung tôi gánh vác, cõi nghĩ điều gì sẽ có cái cõi nhau mà tôi đi tù vì tội “phồn dung”, mệt tôi, bà tôi, em tôi dung bù vui mà nhìn theo bùi chân tôi khi bùi đà đi thì mệt tôi đã bùi đùu có thể rưng rưng. Tôi sinh ra trên đất nước này, mệt nhau này nuôi tôi lớn khôn, ấy thế mà tôi lối đem bán nó, đem bán cõi linh hồn cõi a mình. Thời thì mệt 22 tuổi đã điều gì nồng cho “danh hiếu” đó cũng là 1 điều hiếu mệt có, cũng ko có gì đáng phai nghĩ ngợi, vì nhau điều khihn mình bắt cõi khi muôn khóc.

“Lý trí có thể mách bùo điều ta phai tránh, còn con tim sẽ chung cho ta biết điều ta phai làm”.

Tôi khi ba mệt, tôi ko thể nói hết lối cõi mòn đùn mèi ngõi, nhau sẽ chia sẽ quan tâm ấy, đói vui tôi đã trở thành người đùn lõi quá lớn, giúp tôi vượt qua nhau đau thuong mệt mát kia điều mà tiễn bùi nhau ngày hôm nay. Không gì có thể thay thế tình con ngõi, điều này luôn là mệt bí mệt vui nhau con ngõi ko có trái tim...suốt...

Sau khi cùng mèi ngõi tuôn hành xong, đã có rứt nhau cuộn đùn thoai sẽ chia, tâm sẽ cùng tôi, làm cho tôi muôn khóc... tôi sẽ yêu đuôi cõi ngõi con gái hay tôi cái tình cõi mệt kia khiên trái tim tôi không khai rung lên vì xúc cõi!

Và trong đó, có nhu cầu tóm lòng Việt nay phô bày xa, quê hương i, hồn chung có thể dõi theo vỗ đập tay, quê hương bồi nhung trang mang, các blog cá nhân qua những lời hồn nói, tôi cảm nhận thấy số buồn bã hồn nhìn vỗ quê hương mà thường xót trong cảm hứng, đâu phai ai cũng muốn ra đi, đâu phai ai cũng muốn rời xa nỗi chôn rau cất rền - quê mảnh thường yêu, đâu phai ai cảm nhận ngoài cũng là bán nước, phai không? Riêng tôi cho là vậy.

Hồn hồn tôi, hồn có thể giúp gì cho cuộc tuần hành của chúng tôi? Thật sự hồn muốn làm một điều gì đó cho đất nước, có người hồn tôi rằng, có thể nhồn tôi mua 100 cái áo vải bìa trolley chung Trung Quốc để gửi tặng mọi người có đặc quyền? Hay là hồn có thể làm điều gì đó để giúp đỡ mọi người tuần hành. Không! Tôi đã trả lời hồn vay. Không phải vì tôi coi thường lòng của hồn, tôi thực sự cảm kích hồn... Vì những người xung đột tuần hành ai cũng là người khá già mà vì đây là 1 cuộc tuần hành trong sáng, chúng tôi không muốn đụng nhung người không có trái tim đem nó ra bôi nhung, chung mủ nhung tóm lòng yêu nước, chúng tôi chỉ muốn thử hiến lòng yêu nước của mình một cách đơn thuần nhất, dù có vất vả, có một mài, nhưng niềm hạnh phúc sẽ tồn tại mãi mãi trong hàng triệu trái tim.

Không nhung vay có những người hồn còn quan tâm, muốn chia sẻ với hoàn cảnh của gia đình tôi, hồn khiêm tôi xúc động vô cùng, mặc dù gia đình tôi ko khá giả, và tin thì ai cũng cần và ai cũng thiều nhung hiện tại cũng không thể đặc biệt vì tôi đã tham gia tuần hành. Đã là một thanh niên, sinh viên xung đột yêu nước thì tôi không thể nhung đặc. Không biết cách nghĩ của tôi nhung vay liệu có đúng không? Có quá nâng cao mình? hay quá đột兀 vay nỗ lực chẳng? Nhung thật sự là tôi thấy số, số cá nhân mình số làm nhung đón nhung người khác.

Trong lần tình cờ tôi biết đến một hoàn cảnh đáng thương khác của gia đình chung Nguyễn Thị Liệu ở Chợ Lớn Mới, Hà Tây. Chú là công nhân nhà máy xây dựng đặc biệt Giai Đỗ, một công ty do người Trung Quốc làm chủ, chú đi làm việc mức lương 1,3 triệu đồng/tháng, bao gồm cả gia đình chung ngon nhung cũng chú là cá kho và trung. Một tay người phu nữ đáng thương ấy phai gồng gánh một đặc gia đình, chung chú bế cháu đặc màu da cam, không đặc bình thường và hoàn toàn không có khả năng lao động, mập già đã 80 tuổi, 2 đứa nhung con cháu cũng chỉ tròn 10 tuổi (1 đứa 6 tuổi và 1 đứa 4 tuổi), cái tuối còn cháu bị đặc đánh vay n, lòn thêm cô em gái chung cũng bế cháu đặc màu da cam. Vay mà, chú vì chung cùng 1 số các công nhân khác của nhà máy đình công đặc mong tăng 1 bao ăn trả thêm 5 000 đồng nhung (đang là 10 nghìn tăng lên 15 nghìn thôi) mà chú phải chịu đặc, còn 1 số người khác bế thiếc. Sau khi giặc chung, người ta nói đó là tai nạn khi lùu hành giao thông. Công ty Giai Đỗ đặc holt trách nhiệm cho nhân viên bao vay Lê Tuấn Minh, kia đã lao cát xe vào đoàn người đang đặc trong công ty. Đúng nay, Lê Tuấn Minh có lẽ cũng chung đi tù vì vi phạm an toàn giao thông, còn số phun của gia đình chung số đi vay đâu? Hai đứa nhung đứa bị đặc sống ra sao... "mình côi khéo lòn ai lòn", đau thương mệt biết bao giờ nguội, tui lòng lai, cuộc đời của chúng số đi vay đâu, ngày mai có các em? Ngày mai có các em còn có hay không?

Ôi! Nhungs đà trại không có ngày mai.

Vòng tay ai ôm lạy đôi vai, ai ru em trong những đêm đông lạnh buốt, tê tái lòng cho sốn đau...

Hãy dành thời lòng cõi lòng cho những em bé đáng thương. Xin hãy chia lạy cảm ơn 2 đà nhau, đêm lì cho các em hồn cõi tình ngây thơ, bao vỗ tâm hồn non nớt cõi thi.

Mỗi người có thời liên hệ trực tiếp sốn gia đình chia:

Nguyễn Văn Tâm - thôn Tiên Tân, xã Tân Tân, huyện Chư Prông Mộc, Hà Nội

Số điện thoại: (84)1668699199.

Học có thời dài sau khi chúng tôi nhau đã về sôc sống riêng họa 1 số người quen, sốt chia 1 buôn sốn thăm gia đình chia Líu và số lấp 1 số tiền kinh đong tên người nhà chia. Sau đó mỗi số sống mồi người có thời trực tiếp chuyen vào tài khoan đó.

Có mong lũ trẻ số tìm về cõi số thanh thản và yên bình trong một thời gian có nhiều điều mà chúng không thể hiểu được nó.